¶ Lectura ſubtilis ⁊ aurea Juris vtriuſqȝ interpretis ſideliſſimi Domini Petri de Ancharano ſuper quarto decretalium: cum additionibus: ſummarijs ⁊ numeris.

¶ De ſponſalibus ⁊ matrimonijs. Rubrica

1 ☞ Sponſalia ⁊ matrimonia ꝙ differant.
2 Sponſalia ſunt repromiſſio futurarum nuptiarum.
3 Matrimonium ſiue nuptie quid ſit.

Dominus. Hoſt. ꝯtinuat iſtā rubricam nō ad proxima: ſȝ remota hoc ordine poſtqȝ tractauimus ea q̄ ꝑtinēt ad clericos: de his que pertinēt ad laicos videamus. vel aliter dictum eſt. ſ. de rebus eccleſiaſticis ⁊ perſonis clericorū. verū: ꝙ ſunt quedā q̄ habent annexam ſpūalitatē: vt ſpōſalia: ⁊ matrimonia: q̄ etiā ſpectant ad forū eccleſiaſticū: ideo ad hūc tractatū iuriſtarū vertit ſtylum ſuum. vel aliter ⁊ ad proxima dictū eſt. ſ. ne clerici vel monachi immiſceāt ſe negotijs ſecularibus. verū ꝙ ſunt quedam negotia ſecularia vt matrimonia: quorū cognitio ſpectat ad clericos: Jdeo ne a talibus videaī iuriſtarū clericos excluſiſſe: hanc rubricā immediate ſubnectit: vt per hoc det intelligere cognitionē talium non eſſe clericis interdictā. habetur de materia in decretis a. xxvij. cauſa vſqȝ ad ſi. cauſarum inter poſito tractatu de penitentia. ad rubricā ſpecialiter facit. xxvij. q. ij. in prin. xxxi. q. ij. ⁊. iij. et. xxxij. q. i. et. q. ij. ⁊. q. iij. per totū. Repetitur in. vi. ⁊ cle. ꝯtinuat Rubrice. ſ. de ſumma trini. ⁊ fi. ca. firmiter. in ſi. de biga. debitum de tranſac. c. ſi. de rap. c. penul. ⁊ vltimo. ⁊ li. vi. de procura. c. ſi. de iudi. diſpendioſam. in cle. Eſſet ſuper hac rubrica tractandū quid ſit matrimonium vnde dicaī. quomodo ꝯtrahatur. vbi fuerit inſtitutū. que ſint cauſe inſtitutionis. que ſint eius bona. ⁊ que ipſius impedimēta. de quibus ſingulis Jnno. proſequitur. ſ. co. inuenies ⁊ plenius Jo. an. in ſummula huius libri ⁊c. ¶ Quero 1 an ſit differentia inter ſponſalia ⁊ matrimonia. dic: ꝙ ſic. qḋ patet quia a hec cadit copula inter ipſa: ⁊ natura huius copule ⁊ a eſt diuerſa coniungere. vt no. ff. de iuris ⁊ fac. ig. in rubrica. Naȝ ſi eſſent idē non deberent diuerſis vocabulis appellari vt. l. ſi idē. C. de codi. patet etiā ex diuerſitate diffinitionū. † ſponſalia b eni ſunt repromiſſio futurarū nuptiarum. vt. ff. de ſpon. l. j. † Sed nuptie ſiue matrimoniū eſt viri mulieris ꝙ coniunctio indiuiduā vite ꝯſuetudinē retinēs. xxvij. q. ij. in pri. ⁊ ibi no. in ſumma. Et eſt vtile hoc ſcire propter ſtatuta terrarū diſponentia ꝙ filia nupta vel maritata non ſuccedat patri ſi ſup ſunt maſculi. Queritur nūquid deſponſata excludaī a ſucceſſione vigore illius ſtatuti. videt ꝙ ſic. ꝗ nuptias nō facit ꝯcubitus ſȝ ꝯſenſus. vt. ff. de reg. iur. l. nuptias. ꝯtra hac ꝑte faciūt oīa iura: q̄ allegat gratianus dicta. q. ij. vſqȝ ad. §. his oībus authoritatibus. ¶ Jn ꝯtrariū faciūt alia iura q̄ ibi ſequunī: ⁊ que ſuperius dixi: ⁊ ſemel habui hāc queſtionē de facto. de qua vide p Cy. C. de bonis que liber. l. non ſine ratione. ⁊ tetigi. ſ. de conuer. coniu. ex publico.

☞ Ponit queſtiones.

a ¶ Copule ⁊ Adde barto. i. l. tytie textores. §. nihil. ō leg. j. Petr. de ancha. in cō. ſi. ccclxvi. in cap. in themate propoſito. feli. in. c. ꝗreiaȝ col. ſi. ver. i gl. de ſimo.

b ¶ Sponſalia. Spōſalia qd ſint. et qd differāt a matrimonio vide Specu. de ſpōſa. i pn. Jo. de tur. cre. in. c. vbi nō eſt ꝯſenſus. xxx. q. ij.

1 ☞ Matrimoniū poteſt contrahi inter alienigenas q ſe mutuo non cognoſcunt.
2 Jgnoti preſumunī liberi: ⁊ boni niſi ꝯtra probetur.
3 Maritus ducit vxorem ad domū ſuam: ⁊ quid ex illa ductione inferatur.
4 Cōſuetudo laicorū ſup matrimonijs pōt aliqḋ operari.
5 Matrimonia minus legitime attentata corrigere: ſpectat ad forum eccleſie.
6 Relinquēs vxorē legitimā: aliā ducēs qua pena puniatur.
7 Cōſuetudo terre viri ſi eſt diuerſa a conſuetudine terre mulieris: que conſuetudo ſeruabiī inter eos ⁊ nu. 9
8 Filia fam. nupta venetijs pōt teſtari de dote: ⁊ teruiſij: ſeruatur ius cōe: qḋ diſponit vt q in alteri⁹ ptāte ꝯſtitutꝰ nō poſſit facere teſtm̄: nobilis q̄dā veneta nuptas ducta teruiſij: venetijs tū ſint dos data marito: ⁊ promiſſio de reſtituēdo ⁊c. mulier iſta veniēs venetias in teſtō filiā quā ex dicto matrimonio ſuſcepit in medietate dotis inſtituit: in alia patrē ⁊c. an valeat.

De francia. Matrimoniū ꝯſenſu ꝯtrahitur: licet ſolēnitates vel conſuetudines patrie nō ſeruent. ⁊ hoc facit. primo ponit caſuȝ. ſcḋo diuiſit. ſcḋa ibi: ꝯſtituimus. ¶ No. p

1 mo. † ꝙ inter alienigenas ⁊ q ſe mutuo nō cognoſcūt: pōt contrahi matrimoniū. ⁊ ſi dicas pōt eē ꝙ ille extraneus ⁊ ignotus erat iudeus: ſacerdos: vel aliter impedit⁹ ꝯtrahere. ergo ꝯtrahi ꝯtractus vr̄ ſentire ꝙ matrimoniū eē nō poſſit: vt ſic in ꝯtrarioē partē interpretemur in dubio: vt. ſ. de pſby. nō bap. c. ve2 niēs ſo. dic † ꝙ ignoti preſumunī liberi ⁊ boni niſi ꝓbenī impedimēta q̄ nō a natura: ſȝ ab extrinſeca qualitate prouenīūt. ad hoc. c. cū deputati. ſ. de iudi. ⁊. l. extraneus. de here. inſti.
3 ¶ Scḋo no. † ꝙ maritus ducit vxorē. ⁊ ſic vxor ducit ad viri domū. ⁊ iſta ductio eſt magni effectus. ex tūc eīn vir lucraī fructus dotis: ⁊ ex tūc ſponſa p̄ſumit facta vxor. vt not. ff. de ritu
4 nup. l. mulierē ⁊ vide qḋ ibi no. ¶ Tertio no. † ꝙ ſup matrimonijs pōt ꝯſuetudo laicorū aliqḋ opari. nā licet ipm matrimoniū ſit res ſpūalis. ⁊ ſic ad eccleſiā ptineat: ipm regulare tn̄ ꝯſuetudo laicorū in iſtis ſpūalib⁹ ꝑmitti nō dȝ. qḋ quō pro
5 cedat dic: vt. j. de cog. ſpūa. c. ſup eo. ¶ Quarto no. † ꝙ ad forū eccleſie ſpectat attētata minus legitima matrimonia retractare. ad hoc vide qḋ no. ⁊ dixi. ſ. de or. cogni. c. tua. vbi etiā ſi q̄ſtio matrimonij deducit̄ ſcienter corā iudice ſeculari remit
6 tit ipſaȝ ad epm cognoſcendā. ¶ Quinto no. † ꝙ ille q relicta vxore legitima: aliā duxit: ꝗ agere penitētiā: de iure ciuili punit infamia: ⁊ accepta a ſcḋo ducta reſtituit: ⁊ q̄ dedit perdit. ⁊ talis ſcḋo ducta q̄ bona fide ꝯtrat a reatu adulterij excuſaī. vt
☞ Leū q duas. C. de adul. ⁊. l. ſi ꝗ. ſ. de inceſtuoſis nup. ¶ Oppo. iſte tex. innuit. ꝙ in matrimonijs nō ſit attēdēda conſuetudo patrie: ꝯ immo vr̄ ꝙ nō debeat ꝑmitti. xxx. q. v. aliter. ſol. dic ꝙ quādoqȝ ꝯſuetudo diſpōit ſup accidētalib⁹ matrimonij: puta ſup dote: vel ſuppenēdo pallio ſup ꝯtrahētes. vel ꝙ parentes ſponſe aliqḋ donēt ſponſe. ⁊ talis ꝯſuetudo in predictis ⁊ in ſimilib⁹ eſt ſeruāda. ⁊ petm̄ eſt ipſa omittere. xxx. q. v. honeſtatꝯ vbi de hoc: ⁊ maxime eſt petm̄ mortale omittere illas: p quas i certa reddit eccleſia de ꝯtrahētibus q circa hoc etiā dicit. ꝙ ſi aliquis ꝯtrahit corā duob⁹ teſtib⁹ petere pōt publicationē ipſorū. de teſtib. ſignificauit. ⁊. c. albericus. ⁊ ſic ſeruāda vt dixi: ſȝ eī⁹ trāſgreſſio vel pacto: nō reſcindit ꝯtractū matrimoniū vt hic nec mapp: nec alij reſcinduntur ꝑpter nō obſeruatiā promiſſorū: ſȝ agit vt impleant. quoqȝ poſſe. quoqȝ ad intereſſe. Juxta materiā. l. i. ff. de ac. emp. ⁊. l. vēditi actio. C. de ac. emp. quādoqȝ ꝯſuetudo nō diſponit ſup accidētalib⁹: ſȝ ſup ſubſtātialib⁹ matrimonij. ⁊ talis ꝯſuetudo q aliqḋ ꝯ ſubſtantiā matrimonij diſponit nō valet. ⁊ ita loquit hic. ¶ Aduerte in oīb⁹ ꝯtractibus ſcire debes ꝙ q̄dā ſunt de ſubſtātia ꝯtract⁹. q̄dā ſunt naturalia: queda accidētalia: ſubſtātialia ꝯtractus matrimonij eſt ꝯſenſus. in emptione ⁊ vēditione eſt res ⁊ ptm̄. ⁊ ſic de ſingulis. naturalia matrimonij poſſunt dici mutua ſeruitus: ⁊ pticipatio vtriuſqȝ fortune. educatio liberorū ⁊ ſi. vt. l. ſi cū dotē. §. ſi aūt. ff. ſo. ma. ⁊ inſti. de iure na. ge. ⁊ ci. in prin. ſic in emptiōe ⁊ vēditione. naturalia ſunt euictio habere licere ⁊ ſi. vt. l. emptionē de ac. em. Accidētalia matrimonij ſunt pacta ꝯcernētia dotē arrarū dationē: ⁊ alia extrinſeca q̄ nō veniūt niſi apponātur. iſta probātur in ſi. ff. de ꝯtrahē. emp. l. pacta ꝯuēta. vbi gl. pacta igiī ⁊ ꝯſuetudines patrie ſunt ſeruāde ſup accidētalib⁹ nō ſup ſubſtātialib⁹. nec etiā (vt credo) ꝯ naturalia: vt ſup filiis educandis: ꝯ nō liceat fornicari: ⁊ ſe mutuo i aduerſis deſerere. ſunt eīn illa ꝯ bonos mores. ſicut illud pactū ꝙ marit⁹ ꝯueniat inſolidū. vt. l. alia. §. eleganter. ff. ſo. ma. in caſu ergo nr̄o. ⁊. ſi intelligas ꝙ ꝯſuetudo diſponeret ꝯ ſubſtātiā matrimonij exēplifica. ꝙ illi de illa francia q eſt terra iuxta ſaxoniā. dicūt ſibi legē datā a Carolo ꝙ ſi diſpliceret prima nocte poſſit remittere: ⁊ ſurgēt ad eccleſiā bn̄dicendā. l. ſm̄ Hoſti. q dicit ſe hoc ab īdigenis audiuiſſe. certe iſta ꝯſuetudo non valet ex ſubſtātia matrimonij. vt dixi. ſup
☞ accidētib⁹ eēt ſeruanda ſm̄ illa q̄ ſupi⁹ dicta ſunt. ¶ Quero
7 † ſi ꝯſuetudo terre viri eſt diuerſa a ꝯſuetudine terre mulieris q̄ ꝯſuetudo ſeruabiī inter eos. ⁊ loquor de ꝯſuetudine licita. dicit frā. ver. ꝙ vbi eſt diuerſa ꝯſuetudo locorū viri ⁊ mulieris: ſeruabiī ꝯſuetudo illius loci vbi ꝯtrahit. xij. di. illa. viij. di. q̄ ꝯ mores. ſȝ ſi in tertio loco vbi nulla eēt ꝯſuetudo ꝯtrahēt matrimoniū ſeruabiī ꝯſuetudo viri: q caput eſt mulieris. j. de frigi.
8 c. i. ita dicit ipſe. habui q. hoc anno i iſtis terminis † ſi fa. nupta pōt hic venetijs teſtari de dote ſȝ teruiſij ſeruaī ius cōe: quo diſponit vt q i alterius ptāte eſt nō poſſit facere teſtm̄. vt. l. is q in ptāte. ff. de teſtamētis. accidit ꝙ q̄dā nobilis dn̄a de venetijs nupta ⁊ ducta teruiſiū. hic tn̄ fuit dos data marito ⁊ ꝓmiſſio de reſtituēdo in caſum ociē reſtituēde dotis. poſt hec illa mulier venit venetias. ⁊ in teſtō filiā quā ex dicto matrimonio ſuſcepit in medietate dotis inſtituit. ⁊ in alia patrē ſuū ⁊ ſupſtitib⁹ his ⁊ etiā viro ſuo deceſſit. q vir dicit teſtm̄ nō valere: vt ſic totā dotē p filia vēdicet. ⁊ patrē mulieris excludat. ex aduerſo dicit pater: ꝙ valet attēta ꝯſuetudine venetorū: vbi ipſa

☞ Oppōit in contrariū.

☞ Ponit queſtiones.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA

in territorio datur priuilegium:ſed ſi conceditur perſone ꝓ
pter locum tunc fatetur:ꝙ realis eſt conceſſio:ꝛ trāſit ad aliū
quēcūqꝫ.quia coheret territorio.vt.l.via cōſtitui.§.ſi fundus.
10 ff.de ſerui.ru.pre.ꝛ facit hoc ad ꝗ.q.ſi dicit apoſtolicus cōcedi
mus tali iuriſdictionem talis ciuitatis.nūquid videatur con⸗
ceſſa heredibus ſuis.videtur ꝙ ſic.quia realis. In contrariū
quia ꝑſonalis eſt officij cōceſſio.ff.de cur.fur.l.cuius bonis.
Bal.dicit in dicta.l.beneficium.ꝙ in feudis ſunt ſeruande cō
ſuetudines feudi.vt in titu.qui feudū dare poſ.c.i.§.cum ve⸗
ro conradus. In cōmiſſione ſimplici.dic:ꝙ non tranſit poſt
mortem in alienatione:vt ſi nobilis vendit ſua caſtra dicit ꝙ
tranſit.vt.ff.de proba.ſi pactum.ꝛ ſic vtrum tranſeat vel non
ſume regulā de qua dixi.ꝙ natura rei debet inſpici:ſup qua
emanat cōceſſio.vt ex ea preſumamus cōceſſionem perſonalē:
vel realem.ad hoc.ff.de leg.i.l.apud iulianū.§.ſi quis alieni.
ꝛ qđ ibi per Bar.ꝛ.ƺ.de inſti.cum veniſſent.ꝛ.ff.ſolu.matri.l.
quia perſonale.ꝛ in regula priuilegium.de reg.iur.lib.vi.per
Jo.and.in mercu. ¶ Ex his patet veritas regale de qua in
ſequ ꝙ beneficia principis latiſſime ꝛc. Aduertendum tamē
ꝙ tale priuilegium ſic eſt interpretandum ꝙ nō includat plu
ra ſpecialia.nam licet vna diſpenſatio ſit fauorabilis plures
tamen ſunt odioſe.nec in dubio preſumendum eſt ſic princi⸗
pem conceſſiſſe.vt.ff.de inoffi.teſta.l.ſi quando.nam ibi ſuffi
cit vna inconuenientia.ſ.ꝙ inhabilis teſtetur.ꝛ tamen non cō⸗
ceditur ſibi:vt omittat ſolēnitatem.quia eſſent duo ſpecialia
ar.C.de dotis promi.l.i. Item beneficia liberalitatis princi⸗
pum intelligantur concedi ſaluo iure alterius.vt in.c.ex tua⸗
rum.de auc.ꝛ vſu pal.ꝛ.l.nec auus.de emen.li.ꝛ.l.i.§.ſi quis a
principe.ff.ne quid in loco publico.vnde ſi aliquid impetra⸗
tur vt vacans videtur aſſeri:ꝙ de iure ꝛ de facto ſit vacans.ꝛ
niſi fiat mentio de poſſeſſione alterius.beneficium eſſet nul⸗
lum.de ꝓeſ.preben.cum noſtris.ꝛ.C.vnde vi.l.meminerint.
ꝛ hoc eſt quod dicit Inno.ƺ.de do.dilectus.ꝙ aut tractatur
de preiudicio concedentis ꝛ quo ad eum large debet fieri in⸗
terpretatio.aut de preiudicio tertij ꝛ debet ſtricte interpreta
ri:vt ex predictis apparet. ¶ Ultimo not.hic Jo.and.ſuper
11 vlti.glo.⸋ que eſt differentia inter beneficium priuilegium et
reſcriptum.dicit ꝙ nomen beneficij eſt generale ꝛ complecti
tur priuilegium ꝛ reſcriptum.ꝛ prout generaliter ſumit diffi
12 nitur ita⸋ Beneficium eſt beneuola actio:gaudium tribuens
capienti.vt in.c.collatione.de mili.vaſal.qui contu.eſt.c.vber
tus. Sumitur etiam nomen beneficij in ſpecie ſtricte ſumpta
vt de iuriſdictione ꝛ adoptione dicitur que ſumuntur in ſpe
cie ꝛ in genere.ff.de iuriſdi.om.iudi.l.iij.ꝛ de adop.l.i.ꝛ prut
ſumitur in ſpecie beneuola actio preter ius vnde donare di⸗
citur beneficium.vt.ƺ.de dona.cum dilecti.ꝛ de hac loquitur.
C.de bo.va.l.ij.lib.x.hoc tamen fallit in literis beneficialib⁹.
13 vt.ƺ.de preben.c.ſi vis.li.vi. ¶ ⸋ Priuilegium dicitur lex pri⸗
uata.ſ.eo.abbate.ꝛ dicitur priuilegiū quaſi priuans legem:
ſiue ius ſingulare.ꝙ eſt cōtra ius cōmune.ff.ad muni.l.i.dici
tur ergo beneuola actio cōtra ius.ꝛ ſic ſumitur.ƺ.de priuile.
per totum.ꝛ in talibus contra cōcedentem fit larga interpre⸗
tatio:contra alios quorū ius leditur fit ſtricta dūmodo aliqđ
14 cōferat.ƺ.de priuile.paſtoralis.ꝛ de legi.quod no. ¶ ⸋ Reſcri
ptum eſt bona actio ſm ius quod cōceditur ad iuris obſeruā
tiam vt impetranti fiat iuſtitia.ꝛ hec reſcripta nō valerent cō
tra ius ciuile.xxv.q.reſcripta.ꝛ in iſtis fit ſtricte interpretatio
tunc:ꝙ detrahitur iuriſdictioni ordinarie.tum ꝙ cōſueuerūt
impetrantes illis abuti:tum etiam:ꝙ imputādum eſt illi qui
potuit legē apertius dicere.vt in regula cōtra eum.ꝛ hoc mo
do ſumitur.ƺ.de reſcrip.per totum.ꝛ.C.de diuer.reſcript.in
rubro ꝛ nigro.iſta autem reſcripta an ſint realia vel perſona
lia:cōſueuit dici.ꝙ quandoqꝫ ſcribit dignitas dignitati:et eſt
realis.quādoqꝫ dignitas perſone:et eſt reale ex parte reſcri⸗
bentis:perſonale ex altera. Si perſona dignitati eſt perſona
le ex parte reſcribentis:ſed reale ex altera. Si perſona perſo
ne:eſt perſonalis.hincinde.vt not.in.l.ꝛ quia.ff.de iuriſ.om.
iudi.ꝛ dixi in.c.quoniam abbas.ƺ.de offi.dele. Inno. autem
an ſint realia vel ꝑſonalia remiſit ad no.in regula.priuilegiū.
per Jo.and.ꝛ ad.l.quia.perſonale.ff.ſol.matrimo.per Bar.
Inferiorum autem liberalitates dicitur donationes ꝛ con⸗
ceſſiones. iſte autem ſunt itaꝙ debētur a re rei:et ſunt rea⸗
liſſime aut perſona perſone ꝛ ſunt ꝑſonaliſſime.ſed ſi debean
tur a re perſone vt vſuſfruct.ꝛ ſunt perſonales.vt.ff.de ſerui.
ru.predi.l.pretoria.ꝛ de ſerui.l.vt pomū.ꝛ ad hoc vide quod
no.Bar.in.l.pater filie.ꝛ.xxv.q.ij.in ſumma.ꝛ.xvi.q.i.poſſeſ
ſiones. Et iſte differētie inter beneficium:priuilegium:reſcri⸗
ptum:ꝛ donationem melius caderent.ƺ.de reſcrip.in rubrica
pro euidentia illius titulū tam ſolēnis.

1 ¶ Interdictum generale quid dicatur.
2 Priuilegiati vt poſſint licite celebrare tēpore interdicti qua⸗
tuor requiruntur.

Cum in partibus.

Generale dicitur in⸗
terdictum qđ generaliter fertur in villam vel ca
ſtrum.cōmunis diuiſio.ſecūda ibi:cum autem.
¶ No.primo ꝙ quādoqꝫ loca ſupponūtur in⸗
terdicto:vt prouincia:ciuitas:caſtrū:ꝛ villa.cōcor.de conſue.
1 cū inter.⸋ et tale appellatur interdictū generale vt hic.qđ in⸗
tellige etiā ſi in loco interdicto ſit vna ſola eccleſia.ꝙ pōt ex⸗
tra ipſam celebrari ſolēniter licet fieri nō debeat ſine cauſa.de
cōſe.di.i.cōcedimus.ꝛ.c.vnicuiqꝫ. Idē dicas ſi in loco nulla ſit
eccia eadem ratiōe. vt no. Jo.cal.in tractatu interdicti.circa
principium primi membri.vbi etiā tractat de interdicto ſpe⸗
ciali:qđ quādo promulgatur ſpecialiter in locum puta in ali
quam eccleſiam quādoqꝫ cōtra ſingularem perſonam qđ ꝓſe
quitur in eodem membro.in penulti.charta. Item quādoqꝫ
interdicitur populus vel vniuerſitas:vt.ſ.de ſen.excō.ſi ſentē
tia.lib.vi.et ibi etiam quādoqꝫ interdicitur clerus. Itē quan
doqꝫ interdicit terra alicuius dñi.vt.ƺ.de poſtu.c.i.ꝛ de offi.
dele.c.ſane.el.ij.de ſpon.nō eſt nobis.ꝛ tunc qualiter recipiat
terra vtrum ratione dominij:vel quaſi:vel ratione dotalitij:
vel ratione pignoris:vel ratione vſuſfructus:ꝛ quid ſi nouam
terram acquirit vel vēdit illam:quam habebat tēpore inter⸗
dicti an interdictum duret.dic:vt in ſecūdo membro.in tertia
charta.vbi etiam plene proſequitur ſi ciuitas eſt interdicta an
extēdatur interdictū ad ſuburbium ꝛ diſtrictū.ꝛ quid iuris ſi
aliquis de ciuitate interdicta transfert ſe ad alium locū:an in
perſona ſua deſinet interdictum.ꝛ quid iuris ſi bānitur vel
cōfinetur.ꝛ ſi ingreditur religionem:an valeat ordinari.ꝛ qđ
de abſentibus vel illis ciuibus:qui nō habitāt in ciuitate:ſed
in caſtro libero:vel non ſubiecto ciuitati.ꝛ qđ iuris ſi poſt in⸗
terdictū promulgatū aliqui recipiūtur in ciues ꝛ de habitāti
bus in ciuitate nō ciuibus.dic:vt ibi plene. ¶ Secūdo no.ꝙ
cōceditur in priuilegiū ꝙ poſſit celebrari tempore interdicti.
hodie vō eſt ius cōmune adiūcta modificatiōe de qua hic ſcꝫ
ianuis clauſis ꝛc.vt.ƺ.de ſenten.excō.c.vltimo.§.adijcimus.
¶ Tertio not.modificationem predictā:ꝙ priuilegiatis eſt
permiſſum celebrare ianuis clauſis:nō pulſatis campanis:vo
2 ce ſuppreſſa:excluſis excōicatis ꝛc.⸋ et ſic quatuor requirunt
vt licite celebrare poſſint illi priuilegiati.ꝛ idē hodie omnes
vt dicto.§.adijcimus.quolibet iſtoꝝ neglecto celebrās violat
interdictum.ꝙ ex omiſſione cuiuſlibet offenditur lex in rōne
ſua que fuit vt loco interdicto diuina nō poſſint audiri:maxi
me ꝑ interdictos ꝛ excōicatos.vt pꝫ in dicto.§.adijcim⁹.ad
hoc facit cle.ex frequētibus.de ſen.excōi.vbi pꝫ ꝙ violat in⸗
terdictū:qui celebrat in eccia ianuis perforatis:vel feneſtris
factis in circuitu ꝙ exiſtētes extra eccliam poſſint audire cele⸗
brātes in eccia ꝛ corpus chriſti videre.multo ergo forti⁹ vio⸗
lare videtur qui in aliquo ꝓdictoꝝ caſuū incidūt.non ob.c.is
cui.de ſen.excō.li.vi.ꝙ nō debet intelligi de admittēte excōi⸗
catos tempore interdicti:ſed alio tempore non obſtat dictus
§.adijcimus.ꝛ ita tractat idem Jo.cal.in dicto tractatu in ſe⸗
cundo membro.in principio tertie charte.

¶ Laus deo optimo maximo.

¶ Finitur lectura ſingularis ꝛ aurea dñi Petri de Anchara
no Bononienſis Juris Pontificij ac Ceſarei interpretis cla⸗
riſſimi ſuper quinto decretalium:cum ſummarijs:numeris:
et additionibus ſingulares materias demonſtrantibus.
Lugduni anno a natiuitate dñi.M.ccccc.et.xix.mēſe Aprilis
Joānes de Jōuelle dictus Piſton imprimebat.

Regiſtrum.

AA.BB.CC.DD.EE.FF.GG.HH.II.KK.LL.
MM.NN.OO.PP.QQ.RR.SS.TT. Omnes
ſunt quaterniones.Excepto.TT.quinternione.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA SALAMANCA